

TALE

15-09-2016

J.nr. 2016 - 5578

CAP

Samråd om besparelserne på boligydelsen på finanslovsforslaget 2017 – 7. oktober kl. 9 - 10.30

Tak for spørgsmålet og tak for lejligheden til at besvare spørgsmålet.

Finanslovsaftalen 2016

Regeringen blev med Aftale om Finansloven for 2016 enige med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om at indføre en række justeringer til boligydelsen med henblik på at bremse den udgiftsstigning pr. husstand, der har været siden 2001.

Helt konkret var vi enige om en boligydelsespakke, der bestod af følgende fire forslag:

1. Ændret regulering af beløbsgrænser for boligydelse
2. Gradvis afskaffelse af det beregningstekniske tillæg til huslejen
3. Gradvis lempelse af krav til egenbetaling
4. Loft over huslejen i ældreboliger (for nyanviste personer til ældreboliger efter 2020)

Boligydelsspakken ville styrke de offentlige finanser med 90 mio. kr. i 2016, 200 mio. kr. i 2017 og stigende til 480 mio. kr. i 2020 (efter tilbageløb).

Tilbagetrækning og ny aftale

Regeringen fremsatte i slutningen af november 2015 et lovforslag med de aftalte ændringer. Der blev stillet en lang række af spørgsmål til lovforslaget.

Set i lyset af de mange spørgsmål til lovforslaget blev regeringen enige med aftalepartierne bag finansloven for 2016 enige om, at trække lovforslaget tilbage for, at der kunne gives tilstrækkeligt tid til at få afklaret de udestående spørgsmål.

Regeringen blev også enig med aftalepartierne bag Finansloven for 2016 om at indbudgettere en negativ budgetregulering svarende til provenuet fra boligydelsespakken.

Aftaleparterne blev ligeledes enige om at søge at udmønte denne negative budgetregulering på boligydelsesområdet. Derfor fremgår det på finanslovforslaget for 2017.

Fortsat udgiftspres

Regeringen står selvfølgelig ved sine aftaler, og vi har en aftale med finanslovspartierne for 2016, om at vi skal søge at udmønte besparelser på boligydelsesområdet.

Regeringen mener fortsat, at der er et udgiftspres på boligydelsesområdet, og at der er behov for ændringer på området.

Fra 2001 til 2014 er udgifterne til boligydelse pr. husholdning steget med 28 pct., selv når man opgør udgifterne i faste priser.

Færre boligydelsesmodtagere men flere folkepensionister

Så er jeg klar over, at bl.a. Ældre Sagen stiller spørgsmålstegn ved udgiftspreset, fordi antallet af boligydelsesmodtagere er faldet.

Men dette fald skyldes det forhold, at nye førtidspensionister siden 2003 modtager boligstøtte efter reglerne om boligsikring og ikke efter reglerne om boligydelse.

Antallet af folkepensionister, der modtager boligydelse, har været nogenlunde konstant siden 2007. Men de modtager altså i gennemsnit hver især en boligydelse, som er steget mere, end hvad der kan forklares af prisstigninger.

Samtidig stiger antallet af folkepensionister i de kommende årtier yderligere på trods af den gradvise forhøjelse af folkepensionsalderen.

Eksempelvis vil der i 2030'erne i gennemsnit være 125.000 flere folkepensionister end i 2016. Det vil trække de samlede udgifter op.

Ældre folkepensionister

Der er også andre forhold, der trækker i retning af stigende udgifter til boligydelse til folkepensionister.

Gennemsnitsalderen blandt folkepensionister øges bl.a. på grund af forhøjelsen af folkepensionsalderen.

Gennemsnitsalderen for folkepensionister vil stige fra godt 74 år i dag til knap 78 år i 2030 og til over 81 år i 2050.

En højere gennemsnitsalder blandt folkepensionisterne har isoleret set to konsekvenser:

Dels betyder en højere gennemsnitsalder en stigning i andelen af enlige og andelen af lejere blandt pensionister, fordi disse andele stiger med alderen. Det bidrager isoleret set til en stigning i antal boligydelsesmodtagere blandt folkepensionister.

Dels trækker en øget gennemsnitsalder blandt folkepensionisterne i retning af, at pensionister i ældre- og plejeboliger vil udgøre en stigende andel af modtagerne. Da gennemsnitsudgiften til disse boligtyper typisk er højere end for almindeli-

ge lejeboliger, vil det isoleret set bidrage til stigende udgifter til boligydelse.

Der er altså en række forhold, der peger i retning af yderligere stigninger af udgifterne til boligydelse fremover.

Flere modtagere fra ikke-vestlige lande

Desuden er der udsigt til, at en kraftigt stigende andel af fremtidens folkepensionister vil være indvandrere fra ikke-vestlige lande.

En større andel af modtagerne fra ikke-vestlige lande modtager boligydelse sammenlignet med folkepensionister af dansk oprindelse. Det kan fx skyldes, at folkepensionisterne fra ikke-vestlige lande har lavere indkomster end folkepensionister af dansk oprindelse, fx fordi de modtager brøkpension.

Derfor vil udgifterne til boligydelse alt andet lige blive trukket op.

Det er også det billede, vi ser i andre sammenhænge: at der kommer et større pres på vores velfærdssamfund i takt med, at der kommer flere ældre.

Derfor skal vi selvfølgelig sørge for, at vores velfærdssamfund er robust og kan håndtere, at sammensætningen af befolkningen ændrer sig de kommende år.

Finanslovsforslaget 2017

De markante udgiftsstigninger, der er sket siden 2001, og udsigten til højere boligydelse pr. husstand var baggrunden for revisionen af boligydelsen, der oprindeligt indgik i *Aftale om finansloven for 2016*.

Og jeg vil gerne slå fast, at regeringen mener, at der er behov for ændringer på området. Regeringen er fortsat af den opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at bremse den markante udgiftsstigning pr. husholdning.

Derfor fremgår det af finanslovsforslaget for 2017, at aftaleparterne er enige om at gennemføre budgetforbedringer for 200 mio. kr. i 2017 stigende til 480 mio. kr. i 2020 (efter tilbagebetaling), svarende til provenuet fra boligydelsespakken.

Det fremgår også, at aftaleparterne er enige om at søge at udmønte budgetreguleringen indenfor boligydelsesområdet.

Hvordan udmøntningen kommer til at ske konkret, tager regeringen ved forhandlingsbordet.

Tak for ordet.